

Νὰ τώρ' ἀγάπη μου, φρονῶ
 Πῶς νοιώθω, πλέον κί ἀρχινῶ,
 Νὰ ζήσω, ἦ ἀνασάνω.

Ἐς τὴν γῆν αὐτὴν ἐπάνω.

Καὶ ἔς τούτην μόλις τὴν στιγμήν
 Τοῦ στήθους μ' ὄλ' οἱ στεναγμοὶ,

Τὸν ἦχόν τους ἀφίνουν,
 Σὰν ἄνεμοι, ποῦ σβύνουν.

ὦ Ἐρωτά μου φλογερὲ,
 Προστάτη φίλων ἰλαρὲ,
 Παρακαλῶ, νὰ ζήσης,
 Ποτὲ μὴ μᾶς χωρίσης.

~~~~~

43. Ἡ ἀγάπη μου ἐχύθη
 Ἐς τὰ πολύπονά μου στήθη,
 Καὶ δακρύωντας γλυκὰ,
 Μὲ τὸ χέρι τὰ χτυποῦσε,
 Καὶ ἂν ἦναι τὰ ῥωτοῦσε

Ἐς τὴν φιλίαν παστρικά.

Πάρε, λέγω, τὸ μαχαίρι,
 Πάρ', ἀγάπη μου, ἔς τὸ χέρι,
 Καὶ χωρὶς νὰ λυπηθῆς,
 Νὰ τ', ἀμέσως χτύπησέ τα,
 Ἄνοιξέ τα, καὶ ἰδέ τα,

Γιὰ νὰ πληροφορηθῆς.